

PARAULA I VIDA

Visquem un Nadal solidari

Nadal arriba i s'ha de notar en la nostra manera de viure com a cristians. Amb el pessebre, l'arbre, els relats evangèlics de la Infància de Jesús, les misses del temps de Nadal... certament podem aprendre a viure amb més fidelitat l'amor al Senyor, que «*es feu carn (=feblesa) i habità entre nosaltres*» (Jo 1). Però igualment, no podríem celebrar que arriba l'autor de la vida sense alegria ni conversió, sense compromís solidari amb els necessitats del proïsme. La festa del Naixement de Crist ha de significar obrir la nostra vida al Senyor que arriba, perquè reneixi en nosaltres la seva salvació; obrir el cor i la llar a tothom, sense exclusions, amb una reconciliació que ha de ser un tornar a començar en les relacions de família, amics, treball i poble; obrir la nostra economia als vulnerables i als qui menys tenen, als colpejats per la crisi econòmica i la guerra, amb compartició solidària i amb austeritat. Cal donar del que som i tenim, perquè es realitzi de nou el miracle de la multiplicació de l'amor, que tot ho refà i tot ho renova; cal obrir els nostres criteris i judicis tancats i autoreferencials al criteri de l'amor misericordiós de Déu i al servei preferencial dels pobres, i segurament que moltes coses canviaran. Quan arriba el qui és la Llum del món, tot s'il·lumina i es renova. Deixem que ressonin les paraules d'Isaïes, «*el poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum...*» (Is 9,1).

¿Podem programar un Nadal més solidari, que signifiqui prendre compromisos de servei i d'amor? El Papa Francesc en la seva Carta a Càritas Espanyola amb motiu dels seus 75 anys (15.6.2022) ens deia que l'important no són els grans resultats sinó que ens posem davant de les persones que estan trencades, acollint-les i obrint-los camins de restauració, per tal que puguin tro-

bar-se a elles mateixes, essent capaces, a pesar de les seves limitacions i de les nostres, de buscar el seu lloc i d'obrir-se als altres i a Déu. Es tracta d'«entregar la pròpia vida», sense resignar-se a sortir del pas. Els Senyor ens proposa de nou aquest Nadal ser ferment d'un Regne de justícia, d'amor i de pau. Així n'és d'exigent el seguiment del Senyor, nascut humil i pobre a Betlem.

Aquestes setmanes farem la recapta per a Càritas parroquial i diocesana, donant a conèixer la seva missió caritativa i social. Càritas està celebrant els seus 75 anys d'existència, durant els quals s'ha anat reinventant per continuar complint la seva missió d'acompanyar les persones que més pateixen desigualtat, pobresa o marginació. Ho fa gràcies a moltes persones bones que continuen col·laborant amb la institució i lliurant el millor de si mateixes als altres. Ajudem Càritas en el que puguem, perquè les noves realitats de pobresa requereixen que cuidem les persones i la nostra casa comuna, que estiguem disposats a recórrer les sendes de la cultura de l'encontre i de la caritat, articulant allò local amb allò global, treballant des dels més propers, però amb un horitzó universal (cf. *Fratelli tutti*, 142).

Després de la pandèmia vivim ara una dura crisi amb núvols de violència i penúria a l'horitzó. Una realitat trista i fosca, que els amics de Jesús, que volem preparar la seva vinguda, no podem oblidar de cap manera. Ja sé que ho feu, però hem d'intensificar la nostra pregària i la nostra solidaritat, compartint encara més en aquests dies el que tenim. Prebarem el Nadal sense oblidar l'ajut als pobres, als qui viuen atrapats per la crisi o sense esperança.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa de Crist Rei a Agramunt

Diumenge 20 de novembre, solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist Rei de tot el món, a la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt fou festa gran perquè dins la celebració eucarística del diumenge, les tres religioses que formen la comunitat de Filles de Crist Rei, les germanes: M.ª Ángeles Gutiérrez, M.ª Carmen Vázquez i Ángeles Hernández van celebrar la seva festa i van renovar la seva consagració. Va ser-hi present una gran quantitat de fidels acompanyats per l'Alcaldessa d'Agramunt, l'Ima. Sra. Sílvia Fernàndez.

L'Eucaristia fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector d'Agramunt i Arxiprest Mn. Jaume Mayoral i Mn. David Codina. Van acollir el Gmà. Joaquim Cifuentes dels Franciscans de Creu Blanca i el jove Marc Serra, col·laborador habitual de la parròquia.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les tres vingudes de Crist

Som a l'Advent i en tota celebració d'aquests dies se'ns diu el mateix: Jesús ve! Prebarem els camins al Senyor. I n'hem fet el gran motiu de la nostra esperança cristiana: tornem a fer néixer Jesús per Nadal. Però aquest esdeveniment que celebrem, el Nadal de cada any, és simbòlic. No és un fet real, és tan sols una commemoració d'aquella gran gesta que va esdevenir-se en aquella establia on Maria va donar a llum a Jesús.

No vinc a explicar aquestes coses perquè us escandalitzeu quan faci notar la poca transcendència de les celebra-

cions nadalenques comparat amb les veritables vingudes del Crist. La primera vinguda, certament, va ser l'encarnació de Jesús, Déu fet persona humana. Un naixement físic i real. Un fet històric contrastat pels historiadors.

Però, tot seguit cal afegir-hi la segona vinguda del Crist, que s'esdevé cada vegada que celebrem l'Eucaristia. Aquesta és la més important per a nosaltres. Cada Eucaristia de qualsevol celebrant d'arreu del món és una segona vinguda física i real de Crist. Un fet que es repeteix i que, cada cop, torna a fer present el Senyor, ara i aquí, en aquesta terra.

La tercera vinguda és la vinguda final del Crist, com a Messies i Salvador. Un esdeveniment sovint ignorat i silenciats fins i tot en moltes homilies, però gens absent en l'Evangeli. Jesús no deixa de prometre que vindrà, i que vindrà aviat. No en va, els primers cristians van convertir en pregària una paraula aramea que resumeix aquesta vinguda darrera: *Maranatha!* Que traduïda vol dir: Vine Senyor Jesús! Nit re nit els cristians cridaven demanant la tercera vinguda de Jesús. Aquesta tercera vinguda serà el final de la història o el final del món. L'acabament

de tot, del temps i de l'espai. I l'establiment del Regnat de Crist sobre tot per dur-ho tot a les mans del Pare Déu.

Avui no m'hi estenc més, tan sols faig notar les tres vingudes diferents: Jesús va venir, ve i vindrà. La primera en l'Encarnació, històrica i presencial. L'actual en l'Eucaristia, real i sacramental. La darrera, definitiva i conclusiva. No ens oblidem de cap d'aquestes vingudes.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

Vivamos una Navidad solidaria

Llega la Navidad y debe notarse en nuestra forma de vivir como cristianos. Con el pesebre, el árbol, los relatos evangélicos de la Infancia de Jesús, las misas del tiempo de Navidad... ciertamente podemos aprender a vivir con más fidelidad el amor al Señor, que «*se hizo carne (=debilidad) y habitó entre nosotros*» (Jn 1,14). Pero igualmente, no podríamos celebrar que llega el autor de la vida sin alegría ni conversión, sin compromiso solidario con las necesidades del prójimo. La fiesta del Nacimiento de Cristo debe significar abrir nuestra vida al Señor que llega, para que renazca en nosotros su salvación; abrir el corazón y el hogar a todos, sin exclusiones, con una reconciliación que debe ser un volver a empezar en las relaciones de familia, amigos, trabajo y pueblo; abrir nuestra economía a los vulnerables y a quienes menos tienen, a los golpeados por la crisis económica y la guerra, con compartir solidario y con austeridad. Es necesario dar de lo que somos y tenemos, para que se realice de nuevo el milagro de la multiplicación del amor, que todo lo rehace y todo lo renueva; es necesario abrir nuestros criterios y juicios cerrados y autorreferenciales al criterio del amor misericordioso de Dios y al servicio preferencial de los pobres, y seguramente que muchas cosas cambiarán. Cuando llega quien es la Luz del mundo, todo se ilumina y se renueva. Dejemos que resuenen las palabras de Isaías, «*el pueblo que avanzaba a oscuras ha visto una gran luz...*» (Is 9,1).

¿Podemos programar una Navidad más solidaria, que signifique tomar compromisos de servicio y de amor? El Papa Francisco en su Carta a Cáritas Española con motivo de sus 75 años (15.6.2022) nos decía que lo importante no son los grandes resultados sino que nos pongamos ante las personas que están rotas, acogiéndolas y abriéndoles los caminos de restauración, para que puedan encontrarse a sí mismas, siendo capaces, a pesar de sus limitaciones y de las nuestras, de buscar su sitio y de abrirse a los demás y a Dios. Se trata de «entregar la propia vida», sin resignarse a salir del paso. El Señor nos propone de nuevo estas Navidades ser fermento de un Reino de justicia, de amor y de paz. Así de exigente es el seguimiento del Señor, nacido humilde y pobre en Belén.

Estas semanas realizaremos la colecta para Cáritas parroquial y diocesana, dando a conocer su misión caritativa y social. Cáritas está celebrando sus 75 años de existencia, durante los cuales se ha ido reinventando para seguir cumpliendo su misión de acompañar a las personas que más sufren desigualdad, pobreza o marginación. Lo hace gracias a muchas personas buenas que siguen colaborando con la institución y entregando lo mejor de sí mismas a los demás. Ayudemos a Cáritas en lo que podamos, porque las nuevas realidades de pobreza requieren que cuidemos a las personas y a nuestra casa común, y que estemos dispuestos a recorrer los senderos de la cultura del encuentro y de la caridad, articulando lo local con lo global, trabajando desde los más cercanos, pero con un horizonte universal (cf. *Fratelli tutti*, 142).

Tras la pandemia, vivimos ahora una dura crisis con nubes de violencia y penuria en el horizonte. Una realidad triste y oscura, que los amigos de Jesús, que queremos preparar su venida, no podemos olvidar en modo alguno. Ya sé que lo hacéis, pero debemos intensificar nuestra oración y nuestra solidaridad, compartiendo aún más en estos días, lo que tenemos. Prepararemos la Navidad sin olvidar la ayuda a los pobres, a quienes viven atrapados por la crisis o sin esperanza.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Reunió de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia

Els delegats diocesans de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense es van reunir de forma telemàtica, el 15 de novembre. Foren presidits per Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i encarregat de l'àmbit de Litúrgia de la CET, i el coordinador Mn. Joan Baburés, Delegat diocesà de Girona. Hi van assistir els representants de set de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Van tractar de la imminent sortida a la

venda del Missal Romà (3a edició), dels materials útils que redactaran per al Poble fidel i per als ministres, i van conèixer els actes diversos que a totes les diòcesis es duen a

terme per explicar la Carta del papa Francesc *Desiderio desideravit*, sobre la formació litúrgica del Poble de Déu i sobre els textos i l'ús del nou Missal.

També van tenir informació sobre el ritual de recepció de l'Acollit, el Lectorat i el ministeri de Catequista que està preparant la Conferència Episcopal Espanyola i que, segurament, serà aprovat la setmana que ve a la seva Assemblea Plenària.

Reunió de les delegacions de missions

Les delegacions diocesanes de missions amb seu a Catalunya es van reunir el 17 de novembre, al Palau Episcopal de l'Arquebisbat de Barcelona, després d'un temps on les reunions digitals semblaven ser l'únic mitjà de comunicació. Els delegats i directors d'OMP catalans es van reunir per trobar-se, per tenir una estona de fraternitat i compartir la situació a nivell de missions de cada diòcesi. Entre diverses qüestions tractades destaca la valoració general de la passada jornada del Domund, celebrada ja sense cap tipus de restricció. Esperem que es recobri la implicació en la pregària i l'ajuda econòmica d'edicions passades. Les necessitats en els territoris de missions continuen sent les mateixes i cal seguir treballant conjuntament per donar-ho a conèixer. I, per altra banda, es va acordar reprendre de nou una activitat conjunta que, amb l'aparició de la pandèmia, havia quedat aturada. I és la celebració del Tren missioner a Montserrat. Aquesta activitat, preparada conjuntament amb l'Associació Cristians Sense Fronteres i tots els bisbats i delegacions de Catalunya, té com a motivació reunir infants i familiars, el dissabte previ a la celebració del Domund, per ser enviats a ser missioners en les seves comunitats i els seus entorns més propers.

Trobada «Àgora La Salle Catalunya» a La Seu d'Urgell

Dissabte 19 de novembre a La Seu d'Urgell va tenir lloc la trobada «Àgora La Salle-Catalunya» que cada any agrupa els membres de la família lasal·liana per compartir la vida i la missió. Cada curs una escola La Salle del Sector de Catalunya acull aquesta trobada. Enguany fou La Salle de La Seu d'Urgell amb el lema «Caminem, Compartim, Creixem».

Àgora és un espai físic i espiritual on els que formen la comunitat educativa La Salle es formen i comparteixen la fe des d'una opció de vocació sota el paraigua d'un mateix carisma fundacional, el de Sant Joan Baptista de la Salle. Educadors de la xarxa d'obres i comunitats de La Salle Catalunya es van sentir convocats a La Salle La Seu d'Urgell amb el propòsit de continuar caminant, compartint i creixent junts.

L'acte central de la Jornada fou la celebració de l'Eucaristia a la Catedral presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector de la parròquia i Vicari general, Mn. Ignasi Navarri, el Secretari general Mn. David Codina i el diaca Mn. Antoni Serra.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «Els qui travessen l'etapa de l'ancianitat poden descobrir, a la llum de l'Evangeli, una nova missió: ser signes i instruments de l'amor de Déu que assenyalen quina és la meta definitiva a la qual estem cridats: la vida eterna amb Déu» (8 de juny).

@Pontifex_es: «L'Esperit Sant ens fa capaços de percebre la presència de Déu i la seva obra no en les grans coses, en les aparences cridaneres, en les demostracions de força, sinó en la petitesa i en la fragilitat» (9 de juny).

@Pontifex_es: «L'accés equitatiu a vacunes segures i eficaces és crucial per a salvar vides i mitjans de subsistència. Àfrica no ha de quedar-se enrere. Ningú estarà fora de perill fins que tots estiguin fora de perill» (10 de juny).

@Pontifex_es: «La Santíssima Trinitat ens ensenya que no es pot estar mai sense l'altre. No som illes, estem en el món per a viure a imatge de Déu: oberts, necessitats dels altres i necessitats d'ajudar als altres» (12 de juny).

Visita Pastoral de Mons. Vives a La Massana

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep va dur a terme la visita al Comú de La Massana, en el decurs de la Visita Pastoral, el dijous dia 17 de novembre. Fou rebut a la seva arribada pel Rector de La Massana, Mn. Lluís-Eduard Salinas, i per les dues cònsols de la Parròquia, la Cònsol Major, Hble. Sra. Olga Molné, i la Cònsol Menor, Hble. Sra. Eva Sansa, amb qui va fer un recorregut per les instal·lacions del Comú. Mons. Vives anava acompanyat del Secretari general de la Diòcesi, Mn. David Codina, i de l'Adjunt al Representant del Copríncep, Sr. Eduard Ibáñez.

L'Arquebisbe va poder fer una salutació personal als treballadors dels diferents departaments, als qui va preguntar per la seva feina, i als que va encoratjar en la seva tasca de servei. A l'edifici administratiu hi treballen 35 persones del centenar de treballadors del Comú, que es reparteixen en els diferents serveis relacionats amb l'atenció als infants i joves, biblioteca, Casa Pairal i altres. Al servei de Tràmits va poder copsar l'atenció als ciutadans i també va visitar les dependències del Servei de Circulació, on hi treballen 20 agents.

A la sessió extraordinària a la Sala del Consell del Comú, Mons. Vives saludà els consellers del Comú. La Cònsol Major li adreçà unes paraules de

benvinguda en nom de la corporació, a les que va contestar reiterant el seu desig com a Copríncep de servir el país i de fer-ho amb dedicació, assenyalant que, estant al final del pontificat, el seu anhel seria de fer un relleu ben fet quan arribi el moment. Va parlar de la institució dels coprínceps, demanant que se l'estimés i defensés, perquè ells han estat peça clau en el sosteniment i la defensa del Principat, i aquest és un moment per a salvaguardar la institució.

En acabar el Consell del Comú, els assistents es van traslladar a l'Església parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria per celebrar la Missa en la festa patronal. Allà presidí la celebració eucarística, on concelebraren el Rector, Mn. Lluís Eduard Salinas, l'Arxiprest de les Valls, Mn. Ramon Sàrries, i el Rector d'Escaldes-Engordany, Mn. Jaume Soy, a més del Secretari general, Mn. David Codina, i el Vicari episcopal, Mn. Toni Elvira. S'hi uniren els consellers generals de la parròquia, M.I. Sr. Carles Naudí, M.I. Sr. Raül Ferré, i M.I. Sr. Joan Carles Camp, i la Ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat, M.I. Sra. Judith Pallarès, que es van fer presents, juntament amb el consistori i els fidels de la parròquia a la celebració. La Coral Sant Antoni solemnitzà la Missa solemne.

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va visitar les escoles de La Massana el 16 de novembre. Amb la Cònsol Menor i els Consellers Major i Menor, va anar a l'escola bressol «El Petit Príncep», on hi reben atenció 50 infants, d'edats compreses entre els pocs mesos i els 2 anys i mig.

Escola bressol «El Petit Príncep»

Després visità l'**Escola Primària Francesa de La Massana**, que està situada al costat de l'Escola Bressol, on fou acollit pel Delegat d'Ensenyament francès a Andorra, Sr. Denis Dekerle, i pel Director de l'Escola Maternal i Primària Francesa de La Massana, Sr. Thierry Delalée. Visità l'escola primària i maternal on hi estudien 157 alumnes del nivell Tout Petite Section de Maternelle (TPS) al nivell del curs mitjà de segon any (CM2).

Escola Primària Francesa de La Massana

També visità l'**Escola Andorrana de La Massana**, amb la Directora general de l'Escola Andorrana, Sra. Mayte Casals, i la Directora del Centre, Pilar Capdevila; on hi estudien 400 alumnes des de maternal, a P3 i P4, a la Primera Ensenyança (quatre classes de segon cycle per curs i de graus mitjà i superior amb tres classes de tercer i tres de quart). Allà va encoratjar els mestres i professors en una reunió que van poder mantenir amb el claustre.

Escola Andorrana de La Massana

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

12. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21, 23-27]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. de les Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).

13. ■ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa

Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. □ Dimecres [Is 45,6b-8.18.21b-25 / SI 84 / Lc 7,19-23]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / SI 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Silvia, vg.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / SI 66 / Jo 5,33-36]. Urgell i Sant Feliu de Llobregat: □ Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Trepmp, fundador dels Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prevere provençal, cofundador dels

Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús.

18. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, màrtir; sant Moisès, màrtir.

Diumenge III d'Advent (A)

COMENTARI

«Déu mateix us ve a salvar»

Per què Joan dubtava si Jesús era el Messies esperat?: *Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?* Potser és que Jesús no acabava d'encaixar en els seus esquemes; tal volta creia que no era prou dur, prou contundent. En tot cas, Jesús no busca paraules que puguin convèncer sinó que apel·la als fets: *Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova.* Tota la vida de Jesús és un atenció constant i una predilecció pels necessitats: i aquestes són les seves cartes de presentació. Però sap que això potser no convenç tothom i afegeix: *Feliç aquell que no quedarà decebut de mi.* El Jesús autèntic és el qui ajuda tots els necessitats, el qui treballa per un món més just, el qui torna la salut als malalts: aquesta és la seva missió. I malgrat els dubtes de Joan, Jesús afirma clarament: *Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista... ell és més que un profeta.* Ell és qui ha preparat el camí per al Salvador i l'ha assenyalat com a ja present. La primera lectura ens recorda: *Digueu als cors alarmats: sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia, és ell mateix qui us ve a salvar.* Déu ens salva i es manifesta aquesta salvació en què *es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran, el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.* És el que fa Jesús. I Jaume a la segona lectura demana paciència a aquells que esperaven la segona vinguda de Crist: *Tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop.* Nosaltres ens preparem per a celebrar i viure la primera vinguda; ja gairebé és aquí el Nadal. Per això Isaïes diu també: *Hi haurà festes i alegria i fugiran les penes i gemecs.* Tot és una invitació a l'alegria pel naixement del Salvador. Hem de fer tot el possible perquè tothom pugui experimentar en la seva pròpia vida aquesta alegria, aquesta salvació que porta Jesús.

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deïxen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: «Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar.» Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

► Salm responsorial (145)

R. *Senyor, veniu a salvar-nos.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles.

► Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esclusura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios. Viene en persona y os salvará.»

Entonces se despejarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

► Salmo responsorial (145)

R. *Ven, Señor, a salvarnos.*

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

► Lectura de la carta del apóstol Santiago

(Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaban en nombre del Señor.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús le respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!». Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»